

delse; det kan være et fremragende supplement til AF's ordinære virksomhed.

Jens Vibjerg (V):

Ministeren siger, at det ikke er ministeren og ministeriet, der, sådan frit oversat, har træneret sagen. Skal jeg forstå det derhen, at Landsarbejdsrådet er dem, der har træneret sagen, har de været sent ude til at holde møde om det her, eller hvad er begrundelsen?

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Til hr. Jens Vibjerg: Det kan godt være, det er svært at tro, men der er faktisk ingen, der har træneret denne sag.

Der er blevet indgået et forlig i november måned om at inddrage andre aktører, der er blevet lovgivet om det i december måned, og vi er i færd med at arbejde på, bl.a. på baggrund af flere forligspartiets særlige opmærksomhed omkring problemstillingen, når arbejdsformidlingen selv kan byde på linje med andre aktører, at der er en klar hensyntagen til, at der ikke må blive en særlig udnyttelse eller rettere en særlig begunstiggelse af AF i forbindelse med sådanne udbudsforretninger.

Det er kompliceret, men der har været arbejdet målbevidst og ufortøvet på at få disse regler til udtalelse i Landsarbejdsrådet, og Landsarbejdsrådet har på ingen måde træneret sagen.

Ole Sohn (SF):

Det er selvfølgelig altid interessant at følge forligspartiernes forhandlinger her i Folketingssalen om, hvordan man udmønter en forligsaftale, som parterne har været enige om. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, i hvilken udstrækning forligspartierne i forbindelse med udbud har set på de meget positive resultater, der ligger i de situationer, hvor AF-systemet har arbejdet med en række a-kasser om målrettet at få a-kasserne involveret i aktiveringsprocessen. For der ligger jo konkrete dokumenterbare beviser på, at det faktisk i højere udstrækning fører til beskæftigelse hos regionens arbejdsgivere.

Er det noget, forligspartierne er optaget af: at sikre, hvordan a-kasserne får en aktiv rolle i forbindelse med aktiveringspolitikken?

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg vil da godt medgive hr. Ole Sohn, at det måske er lidt usædvanligt, at spørgetimen bruges til, at forligspartier diskuterer udmøntningen af

et indgået forlig. Det er nu heller ikke mig, der har valgt, at det skulle forekomme.

Jeg tror godt, jeg tør vove det ene øje og sige, at jeg tror, samtlige partier, der er med i forliget om den aktive arbejdsmarkedspolitik, er opmærksomme på, at a-kasserne kan være en meget væsentlig aktør på linje med de øvrige aktører, som er nævnt i bemærkningerne til den vedtagne lov.

Der er institutioner og organisationer, virksomheder, der har en særlig indsigt og en særlig kompetence, der gør, at de i forhold til forskellige grupper har gode muligheder for at være et slagkraftigt supplement til AF's ordinære indsats.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 44

Mariann Fischer Boel (V):

Da skatteministeren tiltrådte umiddelbart inden jul – og i øvrigt også i forløbet derefter, altså mellem jul og nytår – var den nye skatteminister fremme med mange utrolig positive og gode tanker omkring hele skatte- og afgiftsspørgsmålet. Bl.a. indgik drøftelserne omkring grænsehandelsredegørelsen også, så den skal ministeren se bort fra i forbindelse med det her spørgsmål; dér har hr. Flemming Hansen stillet et onsdagsspørgsmål, så det lader vi ude af billedet.

Men jeg vil godt høre, hvordan skatteministeren har tænkt sig at udmønte mange af de andre gode tiltag på skatte- og afgiftsområdet, som har været fremme i debatten, fra ministeren tiltrådte og så frem til perioden efter nytår.

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Til fru Mariann Fischer Boel: Tak for de positive udmeldinger.

Mange af de ideer og tanker, som man skal have som minister, er selvfølgelig noget, der skal bearbejdes, og jeg kan da oplyse over for fru Mariann Fischer Boel, at det er de også blevet, både i lyset af udmeldinger, som jeg er kommet med, og i lyset af udmeldinger i nytårstalen om, at de bredeste skuldre skal bære de største byrder.

Vi vurderer i Skatteministeriet for øjeblikket, hvilke skruer vi har inden for skattesystemet, men ud fra en provenuneutral vinkel, og jeg kan da sige, at det da er ting, som vil komme på bordet i løbet af relativt kort tid.